

20 de teze privind subminarea metropolei

Plan B Bureau

Nota traducătorului

« 20 de teze privind subminarea metropolei » este o broșură scrisă de către Plan B Bureau. Publicat în italiană pentru prima dată, ca « Tesi sulla sovversine della metropoli », și ulterior publicat de the Institute for Experimental Freedom. Cele douăzeci de teze explorează natura metropolei în relație cu opresiunea și rezistența, discutând cum forțele contrare coexistă în limitele metropolei, care este peste tot.

Înainte de a trece la traducere în sine, aș dori să precizez totuși, faptul că în limba engleză cuvintele **Common** și **Commons** se pot înțelege în diferite moduri, depinzând de context și situație. În traducerea de față, aceste cuvinte sunt traduse fie prin Comun, Comună sau Devălmășie, etc. Devălmășia este o formă de stăpânire a unui teren în comun, însemnând o activitate făcută în comun în scopuri comune. Adică, mai pe scurt, un sinonim al Devălmășiei ar fi Composesiunea, o stăpânire a pământului în Composesiune. Aceste cuvinte apar des în scrierile din sfera marxistă și situaționistă – precum cel de față.

Sursa traducerii a fost textul în limba engleză de pe Occupied London, care se poate găsi AICI.

Teza 1

Metropola este definită ca fiind un grup compact de teritorii și dispozitive hegemonice, transversat în fiecare punct de către o sinteză disjuncțională; nu există nici un punct din metropolă, de fapt, acolo unde comanda și rezistența, dominația și sabotajul nu sunt prezente în același timp. Un proces antagonic între două părți, a căror relație constă din dușmănie, înervând total metropola. Pe de o parte constă, datorită etimologiei sale, din exercitarea unei comenzi care este iradiată pe toate celelalte teritorii – astfel încât peste tot să fie una cu metropola¹. Este spațiul în care și din care intensitatea și concentrația dispozitivelor de opresare, exploatare și dominație se exprimă în propriile lor măsuri și extensii. În metropolă, oraș și țară, modernitatea și natura secundară colapsează și se sfârșesc. În metropolă în care industria, comunicațiile și spectacolul fac un întreg din producție, locurile de muncă cerute de către guvern constau din conectarea și controlul cooperării sociale care este la baza lor, ca mai apoi să fie posibilă extragerea de plus-valoare folosind instrumente biopolitice. Pe de altă parte, aceasta este un întreg al teritoriilor în care o combinație eterogenă de forțe subversive – singular, Devălmășie, colectiv – sunt capabile să exprime antagonismul organizat mult mai tendențios și orizontal, aflat împotriva controlului. Nu există locuri și non-locuri în metropolă : există teritorii ocupate militar de către forțele imperiale, teritorii controlate pe către bioputeri și teritorii care intră sub sfera rezistenței. Uneori, de cele mai multe ori, acestea trei sunt tipurile de teritorii care se întrepătrund, alteori ultima se separă de celelalte două, și în alte ocazii, ultima declară război celorlalte două. Suburbia este emblematică privind acest al « treilea » teritoriu : dar dacă peste tot este al metropolitanului, atunci este adevărat că totul este al Suburbanului². În extensia metropolitană a vieții Comune, intensitatea imaginației revoluționare privind comunismul-care-va-veni trăiește.

Teza 2

În luptele metropolitane, grevele biopolitice definesc articularea principală a strategiei de atac pe care ireconciliabilele forme-de-viață le adoptă împotriva metropolei de control. Astăzi, refuzul de a munci nu poate fi altceva decât refuzul de a ceda bucăți de viață, fragmente de afecțiune și fărâme de cunoaștere, capitalismului cibernetic. Astăzi, lupta împotriva capitalismului este modul de a elimina direct corpului din exploatare și atacul asupra veniturilor, războiul de gherilă împotriva gentrificării și însușirea violență a Devălmășiei, sabotajul dispozitivelor de control și destabilizarea reprezentării politice și sociale. De asemenea, și la fel de directă, este experimentarea sălbatică sub forma vieții, eliberării afecțiunilor, construirea de comunități, inocularea fericirii și expansiunea dinamică a dorințelor. Precum organismele – în la fel de multă singularitate precum populație – care sunt ținta poliției biopolitice și a exploatării, aceasta începe doar de la singularitatea corpurilor pe care fiecare om, biopolitică, grevă

¹ În textul original în italiană, “della metropoli” joacă aici rolul a ceea ce ar fi de obicei “nella metropoli” sau, în mod literar, “în metropolă”. Luând o cale alternativă, sensul ar putea fi exprimat în română și sub forma « apartie metropolei ».

² Cu referire la suburbiile dense ale Parisului, unde, în ultimii ani, au izbucnit sistematic numeroase situații volatile.

generală împotriva metropolei o începe : este în singularitatea ca și formă-de-viață cea care deține Nonguvernabilitatea care rezistă bioputerii.

Inițiativa capitalistă poate fi contracarată anticipat, cel puțin în cazul în care refuzul singular difuz este acompaniat de decizia de a construi o organizație metropolitană formată din grupuri autonome, capabile să aducă formele-de-viață rebele la o multitudine insurgentă. Atunci când singularitățile se răzvrătesc ca un organism Comun, Nonguvernabilul poate deveni un proces revoluționar.

Teza 3

Tactica de blocare este esențială pentru eficacitatea grevei biopolitice atunci când este făcută într-un mod serios în metropolă, care este un fel de a spune că aceasta își depășește specificitatea și se extinde peste tot sub forma unei paralizii a controlului, un blocaj de circulație, un virus contra-comportamental, o suspensie a producției și a reproducerii, o întrerupere a fabricii de comunicare. În alte cuvinte : împiedicarea cursului normal al valorizării capitaliste. Prin blocaj se poate face posibilă recunoașterea naturii generalizate a grevei biopolitice. Cei care au pichetat în Buenos Aires³ și insurgența împotriva CPE din Franța⁴ au subliniat forța și capacitatea organizării. Blocajele sunt semnele materiale ale secesiunii capitalului și bioputerii. Fiecare blocaj metropolitan deschide alte căi, alte pasaje, alte vieți : blocajul metropolitan este necesar pentru construirea și apărarea exodului.

Teza 4

Sabotajul răspunde la necesitatea destabilizării guvernului unificator pentru a controla deconstrucția și astfel consolidând blocajele metropolitane. Intervine la diferite niveluri în viața metropolitană : de la singularitatea anonimă care încetinește ritmul producției-circulației de valoare până la intervenția punctuală și devastatoare a conflictului declarat. În primul caz, este spontană, difuză, având un comportament anti-muncă, în cel de-al doilea este inteligența subversivă cea care întrerupe diagonal medierea conflictului în guvernabil. Știința subversivă a metropolei este, prin urmare, definită și ca știință a sabotajului.

Teza 5

Atunci când greva biopolitică, sabotajul și blocarea converg presupuziției de revoltă metropolitană creată între ele. Insurecția metropolitană devine posibilă atunci când înlănțuirea unor lupte specifice și acumularea de revolte crează o strategie cuprinzătoare care lovesc (sau depășesc) teritoriile, existența, mașinăriile și dispozitivele.

Teza 6

Centrele sociale⁵, spațiile eliberate, casele și teritoriile comunalizate, ar trebui să fie criticile politice ale multitudinilor și transformate în Societăți noi de Ajutor Reciproc. Precum între secolele XVIII și XIX, aceste agregări teritoriale ar putea oferi nu doar solidaritatea dintre indivizi, mutualitate între formele-de-viață și organizare atât pentru luptele specifice și generale, dar cât și pentru textura de conștiință a singularității și comunității, căci ambele sunt atât opresate cât și exploatare. Comunalitatea, ca acțiune politică, este astfel născută ca proces în care prietenia și mutualitatea dintre cei care sunt depravați se transformă în sine într-o Comună a rezistenței. Astăzi, fiecare spațiu socializat poate deveni acel spațiu în care o organizație autonomă este condensată în și împotriva metropolei, fiind condensată din intensitatea ei rebelă. Muncitori, gay, studenți, femei, lesbiene, profesori, imigranți, homosexuali, copii – singularitățile de toate zilele trebuie să fie în măsură să facă referire la aceste spații pentru a crea formele-de-viață revoluționare și să se auto-organizeze așa încât să fie inatacabili de către poliția biopolitică. Elementele comune – precum fondurile de ajutor reciproc, cunoștințe minore, locuințe comune, grădini și parcuri comunitare, obiecte de producție și reproducere autonome, pasiune și afecțiune – ar trebui să fie salvate, inventate, construite, și să fie disponibile tuturor celor care decid să participe activ

³ Mișcarea celor care au pichetat a fost un factor important în colapsul post-economic al Argentinei în 2001.

⁴ idem

⁵ În italiană, "centro sociale" se referă în mod specific la un anumit tip de squat, sau spații abandonate ocupate care sunt convertite în proiecte colective auto-gestionate. Există diverse variații, pe motiv că există exemple de-a lungul teritoriului italian, incluzând săli de concert, biblioteci, restaurante, baruri, etc.

la rezistență, grevă sau în revoltă. Suma tuturor acestor elemente va compune, teritoriu cu teritoriu, Devălmășia secolului XXI.

Teza 7

Singura securitate la care orice formă de viață care nu este supusă aspiră, este sfârșitul opresiunii și exploatării. Mizeria materială și etică pe care bioputerile o constrâng la milioane de bărbați și femei este sursa insecurității care domnește și metropolă și guvernează asupra populației. Împotriva acesteia nu putem să cădem în poziția de a cere drepturi, care înseamnă mai mult guvern, deci și prin urmare, nonlibertate: singura lege Comună este creată și determinată prin exercițiul revoluționar. Fiecare dorință, fiecare nevoie pe care formele de viață parte din multitudine sunt capabile să o exprime sunt în dreptul lor. Făcând asta, ei precizează legea⁶.

Teza 8

Fără ruptură nu există nici o posibilitate de a duce căile de scăpare dincolo de control. Fiecare ruptură corespunde unei declarații de război a formelor-de-viață rebele împotriva Imperiului metropolitan : amintiți-vă de Genova 2001⁷. În metropolă, o asimetrie între bioputeri și formele-de-viață conduce, dar este exact această asimetrie cea care poate deveni o armă fundamentală în războiul de gherilă metropolitan : impactul dintre formele-de-viață și control crează un exces și, când este exprimat prin forță și putere, poate deveni organizarea revoluționară a vieții Comunale.

Teza 9

În metropolă, articularea și legarea diferitelor forțe și nu medierea sunt ceea ce împing intensitatea lor la a conduce jocul de alianțe subversive. Construirea și efectuarea revoltei din Rostock, împotriva G8 din 2007, a arătat potența acestui "joc"⁸. Autonomia, ca indicație strategică privind succesiunea de la bioputere, înseamnă compoziția metropolitană a tot ceea ce devine minor într-o devenire Comunală, o proliferare orizontală a anti-comportamentelor dislocate pe un singur plan de consistență fără ca să producă vreodată unitatea transcendentală. În metropolă nu există Subiect revoluționar: există un plan de consistență a subversiunii care aduce fiecare singularitate în poziția de a-și alege partea.

Teza 10

Partea importantă din fiecare mișcare socială din metropolă este găsită în excesul pe care îl produce.

Teza 11

Fără un limbaj comun, nu va exista niciodată posibilitatea de a împărți orice fel de bogăție. Limba comună este construită doar în și de către lupte.

Teza 12

Una din cele mai mari pericole privind formele-de-viață autonome este indulgența din separația tehnică dintre viață și politică, dintre gestionarea existentului și subversivului, dintre mărfuri și uzul Comun, dintre emancipare și adevăr material, dintre etică și activismul orb, de propriul drag. Confuzia dintre ceea ce este Comun și ceea ce este deținut ca proprietate, în individualism și în cinism, ar trebui să fie învinsă în practică, ceea ce ar trebui să însemne că printr-o etică a Comunului construite în conflict.

Personalul este biopolitic, politica este impersonală.

Teza 13

Arhitecturile metropolitane al autonomiei sunt toate orizontale. Ca atare, acestea aderă la forma-de-organizare din toate punctele constitutive politice și vice-versa. Cele ale puterii, în oricare dintre forme și oriunde sunt prezente, sunt verticale și astfel separă indivizii de Comunal. Aceste arhitecturi trebuiesc dezertate, înconjurare, neutralizate și, atunci când este posibil, atacate și distruse. Singura ierarhie posibilă în interiorul autonomiei metropolitane este conflictul cu stăpânirea.

⁶ Cuvântul italian "diritto" are un dublu înțeles, ca și "drept" (ex: drept civil) și "lege". În mod evident, în cazul de față cuvântul "lege" nu are intenția de a însemna orice formă de procedură legabilă, ci mai degrabă ceea ce am putea numi drept Comun.

⁷ Mobilizarea împotriva summitului G8 din Genova, din 2001.

⁸ Demonstrațiile din Rostock au fost caracterizate printr-o veritabilă combinație a pluralității diverselor grupuri, și adoptarea unei forme mult mai fluide în ceea ce privește formațiunea de "bloc". Rezultatul a fost o masă colorată de diverse forme tactice de exprimare care au fost extrem de dificil de contrariat de către corpurile de forță. Excesul, în toate formele sale, este expresia adevărului luptei. Ceea ce rămâne de fiecare dată după fiecare luptă este un adevăr Comun.

Teza 14

Forma-de-organizare, în condițiile prezente istorice, nu poate fi altceva decât forma-de-viață. Este regulamentul non-normativ al Comunului pentru Comun. Aici disciplina are înțelesul de organizarea Comună a indisciplinei. Forma-de-organizare este planul consistenței pe care circulă indivizii și multitudinile, afecțiunile și percepțiile, uneltele de reproducere și dorințele, găștile de prieteni și artiștii neascultători, armele și cunoștințele, iubirile și tristețile: o multitudine de fluxuri care intră într-o poziție politică care permite tuturora puterea de a crește în timp ce, în paralel, o diminuează pe cea a adversarului.

Teza 15

În metropolă, indivizii sunt singurele reflecții trupești ale bioputerii, în timp ce singularitățile sunt singurele prezențe în viață capabile de a deveni. Singularitățile iubesc și urăsc în timp ce indivizii sunt incapabili să trăiască aceste pasiuni, dacă nu prin medierea spectacolului într-un așa fel încât sunt conduși și neutralizați chiar înainte să ajungă la prezență. Individul este unitatea de bază a bioputerii în timp ce singularitatea este unitatea minimă din care oricare practică a libertății poate începe. Individul este inamicul singularității. Singularitatea este pe cât de Comuni putem fi.

Teza 16

A venit momentul de a aduce categoria de “cetățenie”, ereditatea unei modernități urbane care nu există niciunde altundeva, în discuție. În metropolă, a fi un cetățean înseamnă pur și simplu a reintra în munca biopolitică de control, secundând “legalitatea” Statului, Națiunii și a Republicii care nu există, decât poate ca și ganglion al represiunii organizate a Imperiului. Singularitatea întrece cetățenia. Justificarea propriei singularități în contra cetățeniei este sloganul care, de exemplu, este scris cu propriul sânge de către migranți pe coastele Mediteranei, în revolta CPT⁹, pe pereții de fier care despart Tijuana și San Diego sau pe membranele de piele și ciment care separă bidonvilurile de țigani¹⁰ de Centrul Orașului spumant și rușinos. Cetățenia a devenit premiul pentru supunerea credincioasă la ordinea imperială. Singularitatea, pe cât de repede posibil, poate exista fericit și fără aceasta. Doar singularitatea poate distruge zidurile, frontierele, membranele și limitele construite ca și infrastructură de dominație de către bioputere.

Teza 17

La fel ca și veniturile capitaliste care exploatează într-un mod parazitar cooperarea socială metropolitană, politica coincide cu veniturile parazitare ale guvernului privind multitudinea de forme-de-viață: extorcarea consensului într-un mod violent sau “democratic”, modul publico-privat de a folosi tot ce e Comun, și exercitarea abuzivă a unei suveranități goale asupra societății sunt modurile prin care veniturile politice se îngrașă pe sine în umbra zgârie-norilor capitaliști și globali. În metropolă, doar politicul mai rămâne ca posibilitate de exercitare a Comunului și termenul limită multitudinarian în scopul propriei acreditări. Nimeni nu ar trebui să facă ceva politică, în cazul în care se dorește a ajunge la « punctul fără de întparcere ». Politica este întotdeauna o formă de guvernare. Politicul este, uneori, revoluționar.

Teza 18

Metropola biopolitică este administrată exclusiv prin guvernare. Mișcările sociale, forțele autonome și toți cei care au într-adevăr dorința de a submina status quo-ul înțeleg faptul că atunci când o luptă începe, nimeni nu ar trebui să comită fatala eroare de a merge direct spre a negocia cu guvernarea, să stea la « masa » lor, să accepte formele ei de corupție, devenind astfel ostaticul acesteia. Dimpotrivă, este normal ca din start să impui câmpul de luptă, termenele și chiar și modul de luptă împotriva guvernării. Doar atunci când balanța puterii este răsturnată în favoarea autonomiei metropolitane va fi posibilă negocierea predarea guvernării, timp în care se va sta pe baze solide. Extraordinara insurgență

⁹ “Centro di Permanenza Temporanea” ar fi tradus în mod literar ca “Centru de Ședere Temporară », ceea ce induce în eroare : CPT sunt structuri de închisoare folosite pentru a reține oamenii prinși fără permis de ședere, de cele mai multe ori fiind destinați deportării.

¹⁰ Un bidonvil este o zonă mică, de obicei în regiuni abandonate din oraș, unde trăiește o populație romă migrantă, destul de similar cu taberele pentru migranți din Statele Unite.

din Copenhaga¹¹ demonstrează că este posibilă aceasta, în cazul în care o persoană are curajul de a lua inițiativa și să persevereze în calitate de sine.

Teza 19

În metropolă, de-ndată ce munca a devenit de prisos, în mod paradoxal, toată lumea trebuie să lucreze tot timpul, intensiv, din leagăn până în mormânt și poate chiar dincolo de moarte; în mod evident, constrângerea creată de muncă este din ce în ce mai evident o obligație politică aplicată asupra populației astfel încât aceștia să fie docili și obedienți, producători în serie de bunuri și ocupanți individuali în producție în sine și ca supuși imperiali. Justificăm refuzul de a munci și crearea altor forme de producție și reproducere a vieții care nu sunt împovărate sub jugul salariului, care nu sunt nici măcar definibile lingvistic vorbind de către capital, începutul și sfârșitul împreună cu și în Comun. Venitul metropolitan garantat poate deveni un fapt Comun doar atunci când practicile de apropiere și extindere a autonomiei asupra teritoriilor impun masiv noi balanțe de putere. Până în acel moment, este foarte probabil ca va fi mai degrabă – ca de exemplu, ceea ce se întâmplă la nivel local și regional cu propunerile privind așa numitul « venit cetățenesc » – doar o altă cale în fragmentarea Comunului și în ierarhia formelor-de-viață. Mai mult decât atât, precum ne-au învățat experiențele autonome ale anilor '60 și '70, doar în situația în care suntem capabili într-un mod efectiv de a ne plasa viețile în Comun, de a ni le risca în luptă, doar atunci își are sensul justificarea egalitariană. În istoria noastră nu a existat vreo justificare economică care nu a fost instant una politică : dacă muncitorii de la o fabrică au spus « măriti de salariu pentru toți » dorind mai degrabă să spună « mai multă putere tuturor », astăzi « venituri pentru toată lumea » înseamnă « puterea împărțită între toți ». Ca și singularități care au ales să fie pe partea subversivă, trebuie să avem curajul de a construi și împărți Devălmășia deasupra la orice între noi. Acest lucru ne va face puternici.

Teza 20

O educație sentimentală nouă este în cursul comunităților rebele, invenția și experimentarea la nivel microfizic fiind pe ordinea de zi a fiecărei experiențe revoluționare care luptă astăzi împotriva Imperiului. Nimeni nu poate vorbi despre prietenie, iubire, fraternitate sau suroritate, dacă nu ca pe o parte din interiorul avansării strategice a insurecției împotriva bioputerii și pentru binele Comun. În același moment cu apariția unei prietenii, sau iubirea devine o forță a Comunului, sau o gașcă se auto-constituie cu scopul de a se lupta cu stăpânirea, apare și inamicul acestora. Distrugerea metropolei capitaliste poate fi numai fructul unei iubiri ireductibile, al unui efort Comun al tuturor singularităților care se vor ridica cu plăcere împotriva preoților suferinței și a tâlharilor angajați postați să apere Turnurile de control. Comunismul-care-va-veni va fi generat de către formele-de-viață din multitudinea care au ales Comunul spre a lupta cu bioputerea.

Fă-ți planuri.

Fii pregătit.

¹¹ O referire la campania de rezistență la evacuare a casei colectivului Ungerdomshuset din Copenhaga.

Biblioteca Anarhistă

Plan B Bureau
20 de teze privind subminarea metropolei

Preluat la 15.12.2022 de la <https://centruldecultura.wordpress.com/>

ro.theanarchistlibrary.org